

Publicerad 2016-08-27 12:38 av Catherine Brandt

Hur kan en person så fullständigt få lov att förstöra andra människor.

För mig känns detta fruktansvärt, jag vet hur det är att tvingas se på.

"Den här gången..

"Den här gången ska jag ha barnet"

Ja, så sa han till en gravid kvinna
den som han hängde upp sig på
den kvinna han vägrade lämna ifred.

Kanske var det för hans skulder kanske
för han behövde ett nytt liv, någonstans att bo.

"Den här gången ska jag ha barnet"

Dessa ord och uttryck slogs han med.

Sen kom "den känslomässiga utmattningen"

Kvinnan klarade inte längre säga emot
världen började upplevas så konstigt.
"Men det är inte ditt" kanske

Ibland slogs han fysiskt men mest små saker
som för andra verkade obetydliga men som
blev byggstenar av kvinnans inre upplevelse
ja, något som förändrade hennes verklighet.

Därför syntes det inte i vardagen ingen såg
hur ett litet ofött barn skulle få det i sitt liv.

Den lilla började förstå, då slets spädbarnet
ut ur den ammande mammans trygga famn,
hon kämpade emot försökte hålla kvar men
han tog, försvann några dagar och lämnade
tillbaka barnet med blåmärken på kroppen.

"Det här är misshandel" sa kvinnan!!!!

Kvinnan var förstörd långsamt på väg
mot en Kris han tog in myndigheterna

han förtalade mamman inför andra.

Så hon gifte sig med honom för
för att få en chans till en paus i
det hemska få bort det hot hon
upplevt/ att vara en god människa

Mannens Advokaten sa vid en skilsmässa
"Gör henne psykiskt sjuk så får du barnet"

Mannen började nu skratta allt-mera
han måste ha tänkt, det gör jag redan.

Efter en misslyckad flykt med barnen
gick kvinnan så sin egen väg inom sig.

Men barnen, sårade någonstans borta.

(Så känns brottslig handling för mig)

I en godtycklig och otrygg värld.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten